

Si l'obra de **Madola** es pot sintetitzar en tres elements essencials com la terra, l'aigua i el foc, així com en alguns gestos senzills de les mans sobre la matèria com aplanar, amuntegar, tallar, transformar..., la profunditat del treball escultòric que ha dut a terme al llarg de vora seixanta anys de pràctica artística és difícil de compendiar de la mateixa manera. La seva obra ens parla de la relació entre allò que és més quotidià, íntim o senzill, i l'aspecte més profund, espiritual i fins i tot sagrat de la vida. Dues vessants que es troben en un mateix gest o en una mateixa forma: entre una casa i un temple, entre un vas i un calze, entre una taula i un altar, entre una capsa i una urna, entre una pedra i un monument.

Sempre fidel a un mateix material –la ceràmica–, la seva obra està profundament arrelada a una pràctica ancestral de treball amb els elements primordials. Des de la consciència d'aquest llegat, molts dels seus motius de reflexió versen sobre formes, arquitectures o gestos que la humanitat ha desenvolupat en diferents moments i en diferents cultures. Sempre a la recerca d'alguna cosa que resta invisible als nostres ulls, un misteri, o quelcom que se'ns amaga amb la certesa que mai sabrem del tot què és.

Comissariat a cura de **Caterina Almirall**.

